

[Hauustrup Clemmensen.]

tale om, og for en sikkerheds skyld får da også finansministeren sin skålfuld kød af den renteforskel. Han får derved måske 40 pct. af renteforskellen. Det vil sige, at det trods alt bliver nogenlunde overskuelige beløb, vi her taler om, og derfor skal man passe på ikke at overdramatisere denne svaghed ved et system, man selv har været ivrig for at gennemføre.

Jens Foged: Hr. Grünbaum går åbenbart ud fra, at alle i dette land har samme gennemsnitlige forhøjelse i deres indkomster, men det er jo ikke rigtigt. Det materiale, vi netop har fået udlæveret i går, viser, at spredningerne, som det allerede er gjort opmærksom på, er store fra egn til egn og fra erhverv til erhverv, og inden for erhvervene er der en spredning for B-skatteyderne, som slet ikke på nogen rimelig måde kan rammes ved en helt ensartet forhøjelse, som for øvrigt alle partier indrømmer at der ikke er lovhjæmmel for. Det kan da vel ikke være hr. Grünbaums mening, at vi nu skal gå over til at sige, at vognmændenes indkomst skal forhøjes med 15 pct., og at det skal tandlægenes og visse andre gruppers også? Det er vel ikke det, hr. Grünbaum mener vi med den nugældende lov i hænde kan gennemføre? Så vil uretfærdigheden da blive endnu større end det, man i øjeblikket diskuterer.

Den kildeskat, vi har nu for lønmodtagerne er nøjagtig den kildeskat, som hr. Grünbaum har lagt op til. Det er hr. Grünbaums egen opfindelse, at A-skatteyderne skal beskattes på den måde, de beskattes nu, og det rammer efter hr. Grünbaums egne udtalelser også nogenlunde rimeligt for A-skatteydergruppen.

Når det så drejer sig om B-skatteyderne, findes der næppe noget, der er lettere og mere reelt over for den enkelte, end at vedkommende ikke alene indgiver sin selvangivelse, men også et forskudsskema, hvis der er nogen væsentlig forskel, og det er rimeligt, at den enkelte gør det. Skattelignende myndigheder kan over for den enkelte ved at se på selvangivelsen fra sidste gang tage initiativet til rettelse. Det er, som det er blevet sagt af den konservative ordfører, i stor udstrækning kun en skattecredit, der opnås. Den første gang, loven har virkning,

vil der naturligvis være tale om en udskydelse, men herefter er der restskat fra år til år, og den kan nemt være af ensartet størrelse. Det er kun en skattecredit, der for øvrigt har en procentsats af 8 pct. for et så kort interval af året, at det vel nok kan sammenlignes med en 20 pct.s forhøjelse, specielt også fordi der ikke er skattefradragsret på renterne.

Det ville ikke være rimeligt, om man, som hr. Grünbaum foreslår, gik hen og indførte en procentforhøjelse gældende for alle, for alle erhverv og landsomfattende. Vi er absolut modstandere af, at man på den måde tvinger en gennemsnitlig forhøjelse ind i billedet. Den er ikke reel, den er ikke relevant i forhold til de bestående forhold.

Niels Helveg Petersen: Det er ikke helt tilfældigt, at kildeskatteoven sondrer mellem A-skatteydere og B-skatteydere. Man har fra starten været klar over, at der måtte være en forskel i den måde, hvorpå skatten kunne opkræves af lønmodtagere og af selvstændige erhvervsdrivende, hvis indkomster først er kendt, når regnskaberne kan gøres op. Der er altså forskel, men det betyder ikke, at man skal lave forskelsbehandling. Tværtimod skal man selvfølgelig reducere den kreditfordel, man kan have, så meget som muligt, og skabe den højeste grad af ligestilling over for lovgivningen.

Men jeg synes, hr. Grünbaum glemmer, at samme år, hvor B-skatteyderen a conto indbetaler en skat, som måske, måske ikke, viser sig at være for lille i forhold til den reelle indkomst, har han en efterbetaling fra sidste år, som gør, at dette spørgsmål ikke får tilnærmelsesvis den betydning for udskrivningsprocentens størrelse, som hr. Grünbaum efterlod indtrykket af.

Derfor er jeg overrasket over den skarpheit, hvormed hr. Grünbaum førte sagen frem: Der er tale om, at B-skatteyderne har en kreditmulighed, de ligesom skubber foran sig. Men problemet er jo af langt størst omfang det første år, hvor kildeskatten indkøres. Det er allerede i år, hvor systemet har kørt mere end i ét år, i færd med at aftage. Slutskatten vil, som det er blevet fremhævet, ramme B-skatteyderen på nøjagtig samme måde som A-skatteyderen.

Jeg synes ikke, man skal overse, at der her er tale om en aftale mellem finansmini-